

Kedves Testvérek!

Az új polgári év kezdetén állunk. Ilyenkor azt kívánjuk egymásnak, hogy az idő, amelyet ajándékba kapunk, legyen áldott idő a számunkra, hogy megtaláljuk lelkünk nyugalmát és az igazi életörömet. Életünk ugyanis kapcsolatokra épül.

Tudatában vagyunk annak a gazdagságnak, amelyet a minket szeretőkkel fenntartott kapcsolatok által birtoklunk. Ebben az időszakban még nyomatékosabban tudatosítjuk Istennel való kapcsolatunkat és irántunk táplált szeretetét. Egyúttal lelkünkben arra is vágyódunk, hogy bensőleg meggyógyítsuk és megújítsuk a sérült, meggyengült vagy lebénult kapcsolatainkat, amelyek megerősítését oly nagyon óhajtjuk. Kapcsolataink megnyilvánulásának helye alapvetően a család.

Advent elején említést tettünk a családok külső veszélyeztetettségéről. Azonban léteznek benső veszélyek is. Ezek akkor fenyegetnének minket, ha családjainkban nem igyekeznénk, nem szentelnénk kellő időt és fáradságot, nem kérnénk Isten segítségét kapcsolatainak megújításához, orvoslásához, megtisztulásához és újraélesztéséhez.

Ha a családjainkon belüli kapcsolatok minőségére valamilyen mértéket keresnénk, akkor abból a statisztikai adatból indulhatnánk ki, mely szerint hazánkban évente több mint tizenegyezer házasság megy tönkre. Ez a szám konkrét emberek sorsát rejti magában, az ő kapcsolataikat, a szeretet utáni nagy vágyódásukat, lelkesedésüket, ugyanakkor csalódásaikat, traumáikat, fájdalmaikat és a gyógyulás utáni vágyukat is.

Nem könnyű bevallani, és a legszívesebben mélyen hallgatnánk arról, hogy életünkben jelen van a sérült kapcsolatokból eredő fájdalom. Őszintén kívánjuk, hogy ez az új év alkalmat adjon az orvoslásukra. Egy kiváló lehetőség is kínálkozik erre: ezt az évet ugyanis a Fájdalmas Szűz Mária Éveként éljük meg. Pontosan 450 éve lesz annak, hogy Sasváron megkezdődött a Fájdalmas Szűzanya tisztelete. Ő Szlovákia fővédőszentje. A tisztelet kezdete pedig Czobor Angéla és Imre házasságának gyógyulásához kötődik.

1564-ben történt. Amikor zárt hintóban sasvári kastélyuk felé közeledtek, éles szóváltásra került sor köztük. Ez a veszekedés egy régóta fennálló problémának a következménye volt, amely megmérgezte a házastársi kapcsolatukat és kölcsönös szeretetüket. Az eredeti feljegyzések szerint az ok a férj lobbánékony természete volt. Annyi biztos, hogy ez a megjegyzés a házastársak bonyolult kapcsolatrendszerének csak egy kis részét fedi fel előttünk. Ez az 1564-es veszekedés azzal csúcspontot ért el, hogy a feldühödött férj megállította a hintót, a feleségét kidobta belőle és továbbhajtott. Vajon mit élhetett át ez az így megalázott asszony? Bizonyára elhagyatottságot, bizonytalanságot, félelmet a férje elvesztése miatt, a kétségbeesés és reménytelenség kísértését. Angéla ebben a nagy próbatételben a Szűzanyához fordult. Hiszen ő Fia keresztje alatt állt a nagy próbatétel idején, reménnyel eltelve minden reménytelenség ellenére. Bizonyára Angéla is imádkozott Isten segítségét kérve a Szűzanya közbenjárására. Egészen biztosan azt kérte, hogy ne veszítse el a reményét ebben a nagy lelki fájdalomban és csalódásban.

Nemsokára egy hintó jött érte, hogy hazavigye őt. Ott meglepetés várta: a férje, aki bocsánatot kért tőle. Amikor a történekekről beszélgettek, Imre egyetértett feleségének azzal az ígéretével, hogy hálából Fájdalmas Szűz Mária szobrot állíttat. Mégpedig pontosan azon a helyen, ahol a konfliktus kicsúcsosodott, hogy ahol azelőtt a harag győzedelmeskedett, nyilvánvalóvá váljék az Istenanya szeretetének győzelme.

Vajon hogyan függ össze a házassági együttélés és kommunikáció megújítása a halott Fiát ölében tartó Fájdalmas Anya megjelenítésével? Néhanapján elhangzik az a kifogás, hogy a Fájdalmas Szűz Mária tisztelete csupán passzív önsajnálathoz vezet konkrét célravezetés nélkül. Vajon igaz-e, hogy azok, akik Mária fájdalmairól elmélkednek, az életben tehetetlenek? Vajon boldog Teréz Anya, a nagy Mária tisztelő, passzív volt? Vajon nem volt eléggé aktív boldog II. János Pál, aki naponta a czestochowai Madonna kegyképe előtt térdelt? Talán keveset tett Kolbe atya, amikor Oswiecimben önként feláldozta magát a halálra ítélt férfiért?

A családon belüli kapcsolataink orvoslására a Hétfájdalmú Szűzanya fájdalmairól való elmélkedés a helyes megoldás. Amikor a Golgotán tetőzött a fájdalom, Jézus akkor mondta: Íme, a ti Anyátok. Neki pedig: Íme, a te fiaid, leányaid. Ezek a szavak a feltámadás után is érvényesek, mert a családon belüli kapcsolatok feltámasztásáról van szó. Mária hallotta Simeon jövendölését az eljövendő nehézségekről: ekkor hívja az anyákat és apákat, újítsák meg kölcsönös hűségüket jóban és rosszban, egészségben és betegségben egyaránt. Mária, akit József elkísért Egyiptomba, arra szólítja fel a szülőket, hogy semmiképpen se feledkezzenek meg gyermekeikről, és védelmezzék őket az újkori Heródesek elől. Mária három napon át keresi a Fiát, Jézust, hogy világossá tegye: ő megérti azon apák és anyák kínjait, akiknek gyermekei káros függőség áldozataivá váltak. Bárcsak egyszer ők is a templomban, Jézus, az Isten közelében találnák őket! Mária, aki a vesztőhelyre vezetett Fiával együtt halad a keresztúton, meghív bennünket, hogy vegyük észre egymás mindennapi keresztjét, és együtt vigyük azt a mindennapi élet Golgotájára. Mindez a családok közös tapasztalatát alkothatja, és egyre érettebb és mélyebben gyökerező kapcsolatokhoz vezethet.

Az elmondottakból kiviláglik, hogy az elmélkedés a Fájdalmas Anya szenvedéseiről egyáltalán nem menekvés a valóságból, hanem ellenkezőleg: hatékony lelki inspirációt nyújt ahhoz, hogy a világ valóságaihoz aktívan viszonyuljunk. Annak érdekében, hogy megszilárdítsuk, megszenteljük és gyógyítsuk a kapcsolatainkat, felszólítjuk a családokat, hogy imádkozzák együtt a rózsafüzért és a többi máriás imát. Az imával legyőzzük a magunkba zártságot, Máriával pedig megnyílunk Isten előtt. Megnyílunk az emberek előtt is, és képesekké válunk arra, hogy orvosoljuk a velük való kapcsolatokat is. Mi is arra buzdítjuk az apákat, anyákat, fiúkat és lányokat, amit néhány hónapja így fejezett ki Ferenc pápa: „A rózsafüzér, ima Jézushoz és Szűz Máriához, amelyet közösen imádkozunk, értékes pillanat arra, hogy megerősítsük családi életünket és barátságunkat. Tanuljunk meg többet imádkozni a családban, imádkozni, mint egy család”. (A Szentatya homíliája a Család napján, 2013. október 27-én). Ezekkel az imákkal, kedves testvéreink, felkészülünk arra, hogy hazánkat ünnepélyesen a Fájdalmas Szűz Mária oltalmába ajánljuk. Erre az Ő ünnepén, 2014. szeptember 15-én kerül sor a sasvári Fájdalmas

Szűz Mária Bazilikában. Ő megtanít minket arra, hogy az áldozat és a fájdalom az igazi szeretet útja. Annak a szeretetnek, amely mindent megtesz a jó, és a környezet megszentelésének érdekében, és így hirdeti, hogy a végső győzelem Krisztusé. Krisztus győzött a Czobor házaspár kapcsolatában is, amikor már együtt tudtak imádkozni szeretetben és megértésben.

Az új év első napján Mennyei Édesanyánk közbenjárására Isten bőséges áldását kérjük számotokra, hogy a Szentlélek segítségével és erejével megtegyétek mindazt, ami jó.

Szlovákia püspökei.